

Ngồi M và thời trang mùa Hè

Tác Giả: Quỳnh Giao

Thứ Tư, 23 Tháng 6 Năm 2010 20:23

Ngồi M ăn mặc rất dễ dàng, đó là ý nghĩ của người viết khi thấy Hè v.

Nhưng không phải thời nào cũng vậy. Thời thơ ấu khi coi tivi phim cũ, thấy phụ nữ mặc áo đầm, đội mũ, đeo găng thì người bên cạnh “phán” ngay: “Nữ c M ngày xưa thanh bình và lịch s h n!” Chỉ bù ngày nay thì do phóng túng tùy tiện trong lối ăn mặc, rất lồi thối.

Còn nếu có người k chuyển b n bên Pháp qua ch i mùa Hè. Ra khỏi máy bay g p ngay người b n c tri u ái ra đón. Nhà hàng thời thái v i áo thun ba l và quần xà l n. Từ Âu Châu qua thì khách tr n m t ng c nhiên, nhưng không ti n nói. Hôm sau đi ch i ph m i bi t bên M vào mùa Hè thì thiên h đ u “tho i mái” nh th.

L i nh h i m i qua năm 75, thú v ch ng nào khi đ c bài vi t c a Võ Phi n.

Ông t cái c nh mình m c b đ bà ba, kín đáo ng i phòng khách thì i mang ti ng khi m nhã. Trong khi cô hàng xóm n m ph i mình ngoài sân cho c xóm ng m v i hai m nh v i tí hon trên ng i... Th i y, nhà vẫn yêu quý c a chúng ta còn Minnesota miền Đông B c. Ch khi thiên đô qua đ t Eo Lê - thành ph Los Angeles qua cách nói c a m t s ng i đ c Võ Phi n t m t m ghi i - có i ông càng th y bằng hoàng, tề tái.

N i đây, qu th t là b n mùa gì đ u là mùa Hè và áo xiêm gì thì cũng cho... tà huy bay h t. Còn i trên mình ch i th t li u buông mảnh m y m nh i a trên cái qu n c c. Nh ng chúng ta th y mãi r i cũng quen. Ngày nóng n c nhi t đ lên t i g n m t trăm thì th y cái qu n “so c” này coi b có lý.

Nh ng ch có lý n u mình ch a t i ba m i xuân xanh.

Th y cái qu n c c ng n, vì ch m đ t khi m i kh i đ u, và đôi chân dài nh c ng cua cùng làn da nâu m n màu m t ong, thì nhi u ông th y đã m t. Nói c a đáng t i, nhìn ng i m u i tu i thanh xuân thì các nàng có qu n bao t i quanh b ng cũng đ p.

Nh ng ra đ ng nhìn các bà chân ng n b ng chân gh , mà cong queo gân xanh gân đ ngo n ngoèo thò ra t cái xà l n thì h i h i. Thêm vào đó là cái áo ch n quá ng n, v i cu ng r n... đã lia t n a th k tr c, nhi u ng i th t không dám nhìn n a. B o r ng đ y là “m t” là ki u có khi cũng không ch nh. Đôi khi ch là thói quen c a s phóng túng t do, thích sao làm v y. Ng i khác nghĩ sao, th y gì, thì đó là chuy n c a h . Không thèm ngó t i cách ng i ta ngó mình n a.

Nghĩ i, ng i vi t c t ng r ng mình i c h u và đ u óc không đ c phóng khoáng. Nào ng m i đây đ c đ c bài báo trong t Allure, lo i t p chí thoi trang c a các bà các cô. Té ra dân M cũng có nhi u ng i không thích nhìn qu n xà l n ngoài đ ng.

Bài báo nêu v n đ v i các ph n m i có con còn nh . H quá chú ý t i trách nhi m làm m mà b qua nhi m v làm đ p c a ng i v . N u g p h đ y xe cho con đi d o mát, câu tr i i thông th ng nh t c a h là: “B n không g p tôi lúc ch a có cháu bé. Ch tr c đây tôi ăn m c đ p i m!” Hóa ra là vì cháu bé!

Nhưng tôi sao họ phải bảo chớ a nhỡ vậy? Tôi vì họ đang mặc một cái áo thun màu xanh nhỡ vôi, thay vì màu trắng nguyên thủy của nó. Đồ tôi là cái quần đùi tập yoga, dù họ chớ ng họ tập yoga.

Thật sự thì vai trò ngồi bên Mẹ rất là buồn rầu. Khi con còn nhỏ chớ đi học thì phải làm vút em, y tá, lo búp núc kiêu hốt não viên, là pha trò để giải trí nữa. Đến khi lớn hơn một chút, bắt đầu đi học thì làm thêm nhím và tài xế đưa đón. Họ tập trung chớ đến trường đàn. Rồi trường dạy võ nữ có con gái và trường dạy tennis nữ có con trai. Thêm trường dạy toán, dạy bơi, và nữ là ngồi Vi tập trên đất ngồi thì thêm trường Vi tập võ và dạy võ nữa... Còn như thế, bà mẹ chớ long tóc gáy tôi tắm một mũi, còn thì giải đầu mà trang điểm, mà ăn mặc?

Nhưng thế họ kê có cho thế là trên chiếc Mẹ, vì chớ đi đến của phải nữ cũng còn tùy vùng!.. Bài báo nói là California và Texas thì hơn New York.

ở New York, ngồi tôi ta thế các bà mẹ dạy xe cho con đi o mát, tuy chớ mặc áo thun và quần Jean nhưng trông vẫn mát một du khách. Chớ vì áo thun trắng tinh, quần Jean đúng một, không quá chớ, thoải mái nhưng không xù và xùc xùch. Ngoài ra, và đây mới là điểm chính: các bà mang hoa tai màu sắc, làm bộ một tôi tôi n h n. Và vai đeo ví hộp thoi trang chớ không máng một cái bô bô ng nhỡa để đựng các món đồ l nh k nh. Các thế y thì quàng vào cái bô để bên chiếc xe để là đồ c r i.

Thêm một điểm là ở New York, c dân thế họ phải đi bộ dài dài, nên các bà đi giày sandal hoặc snicker, nhưng là loại hộp thoi trang. Cách ăn mặc không diêm dúa chớ chu t, nhưng sạch sẽ gọn gàng và tự nhiên, cho nên không chớ làm đẹp cho mình mà còn cho thiên họ đẹp một nữa. Tác giả bài viết có nhỡ một câu: Ngồi phải nữ không nghĩ rằng mình làm đẹp cho mình thì có l nh th nào.

Chớ c n chút má hồng, chút môi son, một cái áo xinh x n và cái quần v a v n là đã đem niềm vui l i cho ngồi r i. Thế họ có một câu khen, hay cái ngoái nhìn của một ngồi l , thì chính mình cảm thế vui chớ sao không?

Nói vậy chớ cũng đẹp quá l .

Gia đình tôi là một gia đình bình thường, hay mang một chút gì đó của một gia đình bình thường, coi còn kinh hoàng hơn đây... Đôi khi vào các dịp lễ tết, chúng ta bắt đầu có một số điều gì đó mới mẻ nhưng gần gũi với nhau, bắt đầu đi lễ chùa, cây Noel, một mùa lễ hội nghiêm túc. Trông rất vui! Mình biết ngay đây là một dịp lễ hội... nhà. Có khi đây là phụ nữ của một quan chức sẽ thấy một dịp lễ hội mà không biết tên gọi Anh, như hiện tại đang được báo chí nói tới!

Ngũ gia đình thì nhiều người am hiểu về cách ăn mặc của phụ nữ có phân biệt hai chuyện. “Kiểu” và “dáng.”

Kiểu gì thì cũng có người dám mặc, vì nay ta đang ở một xã hội do mà. Nhưng hợp thời hợp lúc không thì là chuyện văn hóa. Và kiểu gì thì kiểu, chỉ đáng mức quan trọng. Biết chắc kiểu thích hợp với dáng dấp của mình thì mới làm đẹp cho mình. Kiểu là sự phân biệt trí tuệ của người khác, được bày bán trong tiệm. Đáng là do chính mình tạo ra.